

Bons amics de l'«ORFEÓ SERÀFIC MARIA»:

El vostre boníssim i tan intel·ligent mestre i guia, P. Manuel Ma. de Lipà, m'ha fet l'honor d'invitar-me en aquesta vostra festa anual de Santa Cecília, i ha volgut que dirigís a vosaltres, els cantaires exemplars que en formeu part, unes paraules d'encoratjament. Però que el vostre entusiasme fa que no necessiteu tal cosa, en agrair-li de cor la gentilesa, he de dir-vos, sincerament, el goig que això em produeix, perquè el fet de trobar-me entre cantaires d'un Orfeó de casa nostra, és com si em trobés en el cercle de la meua família artística.

L'obra del cant col·lectiu dels nostres Orfeons, preconitzada pel meu estimadíssim pare i mestre és, principalment, una obra de Fe i d'Amor, feta d'abnegacions i sacrificis que potser mai no podran ésser compresos per aquells que no han tingut la gran sort de viure-la.

Heus ací que vosaltres, des de l'any 1908, vàreu aixecar la bandera del nostre cant en la riallera vila d'Arenys de Mar, i... ?no és un miracle que des d'aquella data, passant pels temps de la direcció exemplar del mestre Eloi Riera, el qual, per sort vostra encara us estimula amb el seu entusiasme i amb la seva presència, perduri el mateix esperit fecundant que en data ja tan llunyana us va guiar? ?Per què ha estat possible aquesta gesta magnífica i continuada que les maltempsades no han pogut fer emmudir? No ha estat pas esperonada per un afany material ni per un fals egoisme. Si vosaltres haven cantat, i el vostre cant ha tingut aquesta virtut i fortalesa que a tots ens ha penetrat aquesta tarda, ha estat perquè la llum santa i resplendent d'un ideal segueix guiant-vos. Un ideal de Fe, d'amor a la terra que ens ha vist néixer i també de superació artística, tot fusionat harmoniosament, sostenint-se una cosa amb l'altra, sempre amb afany renovellat. Perquè totes les activitats humanes són susceptibles d'ulterior perfecció i tots havem d'esforçar-nos a cercar-

la cada dia mes.

L'obra dels nostres Orfeons, és, essencialment, d'educació popular, però això no vol pas dir que s'hagi de limitar el seu rendiment artístic. Mestres i cantaires havem d'ésser el més conscients possible de la tècnica del cant choral. I a aquesta consciència no s'hi arriba sinó per mitjà d'un esforç. Havem de desterrar per sempre, la idea que un Orfeo és una entitat recreativa. Podrà no ésser una entitat professional (i potser més val així), però això no ha d'ésser mai en descrèdit de les seves interpretacions.

?Com podrem trobar-la i mantenir-la, aquesta qualitat artística? Els vostres mestres ho saben millor que ningú: obeïu-los i no feu el sort a les seves ensenyances. Ells saben que la fusió de moltes veus en una de sola exigeix per part de tots un esforç, per tal de renunciar a la pròpia personalitat; una especial emissió de la veu que s'adquireix amb una pràctica constant, un estudi, el més complet possible de la dis-

ciplina del solfeig, sense la qual és impossible tenir vera consciència de les obres interpretades. En fi, una germanor dels esperits, símbol de la que ha d'aglutinar les veus en un bell conjunt.

Tot això, ho repeteixo, vol un esforç. Vosaltres ho sabeu bé per experiència i no caldria que ara jo hi insistís. Vol un esforç que moltes vegades haurà de sobreposar-se a amargues incomprensions i menyspreus. Però el cantar noblement en col·lectivitat, ja és un premi per a les ànimes escollides que ho saben fer. Els qui no senten aquesta vocació, no podran mai gaudir d'aquesta recompensa.

Pel damunt de totes les contrarietats aixequem el nostre cant que si, com el vostre, va acompanyat de l'emblema marià i franciscà, i és posat sota la invocació de Santa Cecília, poden estar segurs que es conservarà i fructificarà. Jo us en felicito, i d'una manera especial felicito el vostre mestre capdavanter.

Em plau portar-vos ara, ací, la salutació de l'"ORFEO CATALÀ", la vostra entitat germana que tinc l'immerescut honor de dirigir i a la qual faig lliurament de tot el meu voluntariós esforç per fer efectiu en ella l'esperit del seu ínclit fundador. Rebeu, doncs, en nom d'ella l'abraçada simbòlica de germanor, i que per molts anys pugueu cantar per honra del vostre poble d'Arenys de Mar!

(primers anys)

Bons amics de l'Orfèd Seràfic Maria: El vostre bonissim i tan intel·ligent mestre i guia P. Mannel de Llipà m'ha fet l'honor d'invitar-me a aquesta vostra festa anual ~~en honor~~ de Sta. Cecília, i ha volgut que dirigís a vosaltres, els cantaires exemplars que en formen part, unes paraules d'encoratjament. Per bé que el vostre entusiasme fa que no necessitem tal cosa, en agrair-li de cor la gentilesa, he de dir-vos, sincerament, el goig que això em produeix, perquè el fet de trobar-me entre cantaires d'un orfèd de Casa nostra, és com si em trovés en el cercle de la meua família artística.

L'obra del cant col·lectiu dels nostres orfeons, presentada pel meu estimadíssim pare i mestre és, principalment, una obra de Fe i d'Amor feta d'abnegacions i sacrificis que potser mai podran ésser compresos per aquells qui no han tingut la gran sort de viure-la.

Hem ací que vosaltres des de l'any 1908 varen ~~plantejar~~ aixecar

la bandera del nostre cant en la riallera vil·la d'Arenys de Mar,  
i... i no és un miracle que des d'aquella data, passant pels  
temps de la direcció exemplar del mestre Eloi Riera, qui, per tot  
vostre encara us estimula amb el seu entusiasme i amb la  
seua presència, perduri el mateix esperit permeant que  
en data ja tan llunyana us va guiar? i Per què ha estat po-  
ssible aquesta gesta magnífica i continuada que les maltempo-  
des no han pogut fer emmudir? No ha estat pas esmerçada  
per un afany material ni per un fals egoisme. Si vosaltres  
hauem cantat, i el nostre cant ha tingut aquesta virtut i  
fortalesa que a tots ens ha penetrant aquesta tardor, ha estat  
perquè la llum tanta i resplendent d'un ideal se'ns ha gui-  
ant-~~vos~~. Un ideal de Fe, d'Amor a la terra que ens ha vist néixer  
i també de superació artística, tot funcionant armònicament  
posteriorment-se una cosa amb altra, sempre amb afany de <sup>reco-</sup>suple-  
~~ment~~ <sup>vellat</sup>. Perquè totes les activitats humanes són susceptibles  
d'ulterior perfecció i tots devem esforçar-nos en buscar-la cada  
dia més.

3

L'obra dels nostres orfeons, és, essencialment, d'educació popular, però així no val pas dir que s'ha de limitar el seu rendiment artístic. Mestres i cantaires havem d'ésser el més conscients possible de la tècnica del cant coral. I a aquesta consciència no s'hi arriba més per mitjà d'un esforç. Havem de destacar, per sempre, la idea de que un Orfeó es una entitat recreativa. Aquest, podria trobar-se una entitat professional (i potser més val així), però així no ha d'ésser mai en descredito de les seves interpretacions.

¿Com podem trobar-la i mantenir-la, aquesta qualitat artística? Els vostres mestres ho saben millor que ningú: ob-  
-tin-los i no <sup>ven</sup> el sort a les seves ensenyances. Ells saben que la fusió de moltes veus en una sola esfera per part de tots un esforç de ~~seu~~ per tal de remarcar a la pròpia personali-  
tat; una ~~particular~~ especial ~~de~~ emissió de la veu que s'adquireix amb una pràctica constant, un estudi, el més complet po-  
ssible de la disciplina del solfeig, sense la qual és impossible

tenir vera conciliàcia de les obres interpretades. En fi.<sup>4</sup>  
una germanor dels esperits simbol de la que demaglutinar  
les Vens en un bell conjunt.

Tot això, ho apleteix. val un esforç. Vosaltres ho  
saben bé per experiència, i no caldria que ara jo ho <sup>insisteix</sup> repetís.  
Val un esforç que moltes vegades haurà de repetir-se a  
amargues incomprendions i menyspreus. Però el cantar ho  
blement en col·lectivitat, ja és un premi per a les ànimes  
esbullides que ho saben fer-ho. Els qui no senten aquesta  
vocació, no podran mai gaudir d'aquesta recompensa.

Del damunt de totes les contrarietats ensequen el vostre  
Cant que si, com el vostre, va acompanyat de l'emblema <sup>marci</sup>  
i es posat sota l'invocació de Sta. Cecília <sup>per a</sup> poden estar-hi  
fins de que es conservaria i fructificarà. Jo us en felicito, i d'una  
manera especial felicito al vostre mestre. <sup>capdavanter</sup>  
Ben plan portar-vos ara, ací, la salutació de l'Orfeo Català  
la vostra entitat germana que té l'honor de dirigir  
i a la qual entrego tot el meu voluntariós esforç per perfectiu en

5  
ella l'esperit del seu inclit fundador. Reben, doncs, en  
nom d'ella l'abramada simbòlica de Germanos, i que  
per molts anys puguen cantar per honra del nostre poble  
d'Omps de Mar!

sen. i. m. i. e. t